

عنوان مقاله:

تحلیل رقابت پذیری قطار حومه ای با وسایل نقلیه عمومی غیر ریلی و شخصی (مطالعه موردی: مسیر تهران - پرنده)

محل انتشار:

فصلنامه جاده، دوره 51، شماره 101 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امیراسماعیل فروهید - استادیار، گروه مهندسی عمران، واحد پرنده، دانشگاه آزاد اسلامی، پرنده، ایران

علی کیوان پور - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مهندسی عمران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

قطارهای حومه ای نوعی از سیستم حمل و نقل ریلی مسافری است که با اهداف جابجایی مسافری شهرهای کوچک و یا شهرک های بین مسیر به کلان شهرها و یا اتصال حومه شهرها به مراکز آن شهرها مورد استفاده قرار می گیرد. در این مقاله به منظور تحلیل رقابت پذیری قطار حومه ای با وسایل نقلیه عمومی غیر ریلی و شخصی در مسیر تهران- پرنده از روش تصمیم گیری چند معیاره استفاده شد و برای مدل سازی از روش تحلیل سلسله مراتبی (AHP) استفاده شد، معیارها یا شاخص های استفاده شده در این پژوهش با توجه به تاثیرگذاری آنها در انتخاب نوع وسیله نقلیه توسط افراد شامل ایمنی سفر، زمان سفر، هزینه سفر، راحتی، قابلیت اطمینان و سهولت دسترسی انتخاب شد و گزینه ها و آلترناتیوهای انتخاب وسیله نقلیه شامل قطار حومه ای، اتوبوس همگانی، تاکسی و سواری شخصی در نظر گرفته شد، برای جمع آوری داده ها از روش نمونه گیری تصادفی از میان جامعه آماری با استفاده از نظر سنجی از کاربران سیستم های حمل و نقلی محور مذکور و انجام مقایسات زوجی بین معیارهای تصمیم گیری و گزینه های حمل و نقلی انجام گرفت. بر اساس نتایج حاصله، ماتریس مقایسات زوجی معیارها و گزینه های حمل و نقلی بر اساس معیارهای تصمیم گیری حاصل گردید و سپس وزن نسبی آنها مورد محاسبه قرار گرفت، نتایج حاصل نشان داد، گزینه قطار حومه ای به عنوان اولین گزینه انتخاب کاربران محور تهران - پرنده با 37.99 درصد و پس از آن گزینه، سواری شخصی با 34.86 درصد به عنوان دومین گزینه انتخاب کاربران و تاکسی با 15.83 درصد به عنوان سومین گزینه انتخاب کاربران و در نهایت اتوبوس با 11.32 درصد به عنوان چهارمین گزینه انتخاب افراد محور مذکور مد نظر هست.

کلمات کلیدی:

تصمیم گیری چند معیاره، رقابت پذیری، قطار حومه ای، ماتریس تصمیم گیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/986679>

